

DET POSTOMDELTE

FAGBLAD FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Nr. 58 - marts 2012

Udgiver:
Danske Scenearbejdere
Nørre Voldgade 12 2.th.
1358 København K
Tlf. 33 33 08 88
www.stagedirectors.dk
email: info@stagedirectors.dk

Deadline næste nummer:
7. maj 2012

Redaktion:
Inger Birkestrøm Juul
Kamilla Bach Mortensen
Steen Madsen

Layout:
Jakob Brandt- Pedersen

Forside:
Folmer Kristensen og Hans Rønne i KUN
STEN, Svaiegangen 2011,
Instruktør: Petrea Søe,
Scenograf: Gitte Baastrup
(foto Rasmus Baaner)

Bagside:
Balletto di Sofie: "Il Lago Dei Cigni"
Foto: Inger Birkestrøm Juul

Det Kongelige Teater: "Sonetter" - Instruktion: Elisa Kragerup - foto: Miklos Szabo

Søndag 18. marts er det så igen blevet tid til foreningens ordinære generalforsamling. Dagsordenens punkter er selvfølgelig de samme som de plejer, men det behøver indholdet ikke at være af den grund. Det har været et begivenhedsrigt år vi har været igennem: en ny regering har også betydet en ny kulturminister; to store teaterpakker er blevet endevendt og har resulteret i et let ændret billede af scenekunstens verden og efter sigende er flere ændringer på vej her i løbet af foråret.

Det er ikke til at vide hvornår ministerens udspil kommer, men det kunne sagtens tænkes at det skete inden vi samles 18. marts – og så er der endnu mere at tale om.

Hvilke fortællinger fortæller FDS? Bestyrelsen har i de seneste måneder arbejdet på at definere fremtiden for Foreningen af Danske

Sceneinstruktører. Arbejdet er fortsat på et tidligt stadie, men I har allerede modtaget et lille spørgeskema og det er hensigten at forsætte arbejdet med at placere FDS som en væsentlig brik både fagligt og kulturpolitisk i fremtiden. Bestyrelsen vil i forbindelse med dette arbejde foreslå at der åbnes op for en uformel snak i forlængelse af generalforsamlingen, hvor I kan høre mere om intentionerne og samtidig være med til at foreslå hvilke veje der skal afprøves.

Og skulle der være kommet nyt fra Kulturministeriet til den tid, vil det da også være oplagt at tale om det.

Vi glæder os til at se jer til en indholdsrig eftermiddag midt i marts

ENTRÉ PÅ DEN INTERNATIONALE

"Hvis ikke Dansk Danseteater får sig et internationalt netværk, tror jeg ikke, vi eksisterer om 10-20 år" sagde Tim Rushton i et interview til Berlingske Tidende i begyndelsen af året.

Interviewet fandt sted i Beijing, Kina. Anledningen var Tim Rushtons besøg hos Beijing Dance Theater, der til maj gæster Dansk Danseteater som en del af Dansk Danseteaters forestillingen "Monolith", der spiller på Det Kongelige Teater. I næste måned er Beijing Dance Theaters kunstneriske leder Yucanyuan Wang i Danmark for at arbejde med Dansk Danseteaters dansere. Og det er netop denne type samarbejde og kulturel udveksling der skal være med til at bane vejen fremover for Dansk Danseteater og dansemiljøet i Danmark.

"Vi taler meget om, hvor vigtigt det er at skabe et internationalt netværk. Problemet

er, at man ikke kan komme ud, før man har en vare at sælge. Og før man forstår spille-reglerne. Og dem forstår man kun, ved at være ude og opleve hvordan det internationale marked fungerer." siger Tim Rushton tilbage i Danmark.

For Tim Rushton er samarbejdet med Beijing Dance Theater en del af den strategi, der skal positionere Dansk Danseteater på den internationale scene. Ved at arbejde med ligesindede kompagnier og holde sig ajour i forhold til det store udbud af kunst og kultur, forsøger han at være et skridt foran.

"Man skal passe på at man ikke sover i timen, pludselig bliver man indhentet. Det er vigtigt for os, at være der hvor det sker. Det kan være forskellige steder f.eks. Kina hvor de er ved at åbne op. Det kan også være Frankrig eller England - der hvor det bobler. Ved at

være der - der hvor der er fokus - der hvor resten af verden kigger hen får man en position. Hvis du ikke er der, er du usynlig. Og det er ærgerlig hvis du er god." siger Tim Rushton "For scenekunsten er der særlige udfordringer. Det er vigtigt at blive promoveret i de cirkler hvor der er aktivitet. For teater- og danseverdenen gælder - hvis du ikke er der i nuet, eksisterer du ikke. Derfor er det ekstremt opslidende arbejde. Det er et mærkeligt slot man bygger - et slags fatamorgana." siger Tim Rushton

Rygtet går hele verden rundt

Udover samarbejdet med udvalgte kompagnier deltager Dansk Danseteater også på scenekunstmesser som Cincars (Montreal), Tanzmesse (Dusseldorf) og APAP(New York). Det har allerede ført til et par aftaler i lande som USA og Canada hvor det ellers kan være svært at få fodfæste.

“For Dansk Danseteater er det vigtigt at vi er synlige nu hvor vi er gerne vil markere os på verdensplan. Der er et meget stort arbejde at kortlægge det internationale danse miljø og få de rigtige kontakter. Også her gælder det - hvis man ikke er der, eksisterer man ikke. Palle Granhøj og Kit Johnson har et stærkt internationalt netværk - det er nogle af dem vi møder på messerne ude i verden”

Dansk Danseteater har i dag et niveau hvor det er de store scener i Europa, USA og Asien der stræbes efter. Det er Dansk Danseteaters forretningsfører Anne-Kari Ravn, der står for at hive aftalerne hjem. I sidste sæson blev det til 28 internationale forestillinger, herunder en fem ugers lang turné i UK. Sammen med agenter i UK og USA arbejder Anne-Kari Ravn intenst med kompagniets turnévirkosomhed. I 2013 er der bl.a. planlagt gæstespil i Tyskland, Sverige, Italien og USA.

“Hvis du spørger mig, var det i forbindelse med UK-turneen, ikke rækken af forestillinger, men de døre turneen åbnede, der i dag har betydning. Turneen har styrket vores netværk og position.”

Tim Rushton. Foto: Bjarke Ørsted

Det er dog ikke uinteressant hvor meget et kompagni turneer internationalt. Det har bl.a. betydning når man vil tiltrække de bedste dansere. Dansk Danstheater består af håndplukkede dansere fra hele verden. Der holdes audition til kompagniet en gang om året. I 2012 kæmper 300 udvalgte ansøgere fra ind- og udland om de 6 åbne pladser der er i 2013. En dansers karriere er kort, for dem gælder det om at opleve så meget som muligt "Vi kan få de bedste dansere! Kompagniet har en klar stærk profil. Rygtet går hele verden rundt. En stærk profil har også betydning i forhold til de øvrige medarbejdere. Hvis man ligger i toppen af sit fag, tiltrækker det de bedste i ledelse, administration etc.." siger Tim Rushton

Co produktioner er vejen frem

Et af de nyeste tiltag hos Dansk Danstheater er co-produktioner med store huse og kunstnere på samme niveau. Tim Rushton har netop været til møde i London med en af de største spillere på det engelske marked. Det lover godt for fremtiden for netop co produktioner er værdifulde i forhold til den kunstneriske proces.

Dansk Danstheater. Pressefoto

"Man kan lære af hinanden. Fagligt hvordan man begår sig, kunstnerisk er det inspirerende. For koreografen og for danseren er det en interessant måde at arbejde på. Biproduktet

er at man lærer hvordan de andre bruger deres netværk, hvor de er repræsenteret, hvordan de arbejder internationalt. På den led er en co produktion interessant hele vejen

rundt - også for dem der arbejder administrativt i organisationen."

Til næste sæson arbejdes der på en co produktion med danske kulturinstitutioner. I det hele taget er Tim Rushton meget interesseret i at samarbejde på tværs - også gerne med andre kunstarter. Mange af Dansk Danseteaters forestillinger skabes sammen med nogle af landets bedste musikere, billedkunstnere og modeskabere.

Hip hop og flamenco

I 2009 flyttede Dansk Danseteater til DANSEhallerne sammen med Dansescenen og Dansens Hus. Ideen var at skabe et centrum for moderne dans.

"Det er grundlæggende en god ide, men måske skal man vove noget mere. Hvorfor er resten af dansemiljøet ikke med? Hip Hop, flamenco etc." siger Tim Rushton "Vi er de mindste, det er omvendt snobberi. Man burde tænke meget mere out of the box."

For Tim Rushton vil et ideelt samarbejde bl.a. bygge på en scenisk differentiering så publikum ved hvad de skal se - børne,

familie, underholdende forestillinger. Ved at kommunikere klarere er der større mulighed for at folk vælger rigtigt første gang. Og så håber han at der med tiden kommer flere aktuelle forestillinger fra udlandet. "Vi skal trække udlandet til Danmark og Danmark til udlandet. Det vil gavne alle, både publikum og miljøet"

Det værste er hvis dansen ikke forholder sig til kunstartens internationale udvikling. "Det er muligvis hyggeligt, men det er ikke interessant. Man er kun sig selv når man kan spejle sig i andre. Man forstå kun hvem man selv er, når man kan se sig selv i forhold til verden."

Dansk Danseteater blev stiftet i 1981 under navnet Nyt Dansk Danseteater Kunstnerisk leder siden 2001 er engelsk fødte Tim Rushton

Dansk Danseteater opfører 60-80 forestillinger om året, herunder en omfattende danmarksturné.

Udover turnevirksomhed og opførsler på scener i København, er Dansk Danseteater kendt for sine to årligt tilbagevendende open air forestillingsrækker - "Copenhagen Summer Dance" i Københavns Politigård og picnic forestillingen "Spring Dance på Carlsberg" i Akademiets Have.

Dansk Danseteater er til maj 2012 aktuel med forestillingen "Monolith", som er et samarbejde med Beijing Dance Theater. "Monolith" spiller 10. - 12. maj på Det Kongelige Teater, Gamle Scene.

MODERNE DANS I HISTORISKE

Isidste nummer satte vi fokus på Dansehallerne herunder Dansens Hus. En anden vigtig del af Dansehallerne er Dansescenen. Dansescenen er en selvejende institution og er et lille storbyteater under Københavns Kommune. Det er denne del af Dansehallerne, vi her fokuserer på.

Der danses i døgndrift på Carlsberg. Fra tidlig morgen til sen aften er dans på programmet i den nedlagte mineralvandfabrik på den gamle Carlsberg-grund ved banelegemet på det ydre Vesterbro. Dansehallerne, som Nordeuropas største center for moderne dans kalder sig, huser hele fødekæden. Her danser de yngste spillopper spejl- og ballondans, lokale skolebørn deltager i workshops, unge dansestjerner træner i studierne og erfarne nationale og internationale koreografer og dansere planlægger deres kommende opsætninger. Om aftenen er der forestillinger for

publikum. Dansehallerne samler kort sagt som noget helt unikt alle de væsentligste aktører indenfor den moderne dans.

Dansescenen udgør den del af Dansehallerne, hvorfra de forskellige danseforestillinger bliver produceret, købt og programsat. Dansescenens mål er at styrke kendskabet og interessen for dans såvel i almindelighed som for Dansescenens produktioner i særdeleshed og desuden et politisk arbejde til synliggørelse og anerkendelse af dansen som selvstændig kunstart. På Dansescenen opføres årligt et væld af moderne danske danseforestillinger, internationale gæstespil samt børne- og ungdomsforestillinger. Der danser over 20 produktioner henover scenegulvet om året, og Dansescenen producerer selv en del af forestillingerne. Størstedelen er dog gæsteproduktioner, der lejer sig ind hos Dansescenen, og hovedparten af dem er støttet af Statens Kunstråds Scenekunstudvalg.

Dansescenen – Mange års benarbejde

Efter mange års ihærdig indsats for at få et teater kun til dans, kom den første bevilling i 1991 til den selvejende institution, Dansescenen. Den 23. august 1993 åbnede Dansescenen dørene op for den første forestilling i teaterhuset på Øster Fælled Torv og etablerede sig som Københavns teater for moderne dans. I foråret 2009 blev Dansescenen, som lille storbyteater under Københavns Kommune, en del af Dansehallerne på Carlsberg. Flytningen fra Øster Fælled Torv gav endnu mere plads at boltre sig på, og Dansescenen råder i Dansehallerne over to faste scener – Store Carl og Lille Carl, og derudover en stor foyer med foyerscenen – Mini Carl. Her afholdes mange forskellige interessante arrangementer. Det er også i foyeren at Dansescenens billetkontor, Dansebutikken og Café Elefanten har til huse. I cafeen og foyeren samles unge som gamle fra lokalområdet og fra huset til frokost,

møder og almindelig hygge og chill out især om sommeren. Luftforandring, mere liv, alsidighed og mangfoldighed er de ord der melder sig, når samtalen falder på flytningen til Carlsberg-området. Beliggenheden i de smukke, historiske omgivelser er med til at skabe en helt særlig stemning. J.C.Jacobsens have, rustikke industrielle bygninger og forskellig arkitektur fra hele forrige århundrede får mange mennesker til at lægge deres tur forbi området, som derved får et meget blandet publikum, og dette nyder Dansescenen godt af.

Et udtryk med kant – ny teaterchef

I april 2011 overtog Bush Hartshorn posten som Dansescenens teaterchef. Bush Hartshorn har et glødende ønske om at tilføre Dansescenen nye projekter og udvikle repertoiret med ét øje mod verden, det andet mod Danmark og med hænderne dybt i

Der er forestillinger for publikum i alle aldre. Her danser de fire årstider henover scenen i forestillingen Hvem kommer først, som var en del CARL Dansefestival for børn og unge.
Foto: Søren Meisner

dansens mangfoldighed. Bush Hartshorn har arbejdet flere steder i Europa og har været medlem af netværket for scenekunst IETM siden 1989. IETM gæster netop København i marts 2012 med Dansehallerne som hovedbase og Dansescenen som samarbejdspartner. Med Bush Hartshorn som teaterchef har Dansescenen fået endnu større mulighed for at styrke den internationale profil samt arbejde målrettet med publikumsudvikling, et område den nye teaterchef også er meget optaget af.

Ulmende kreativitet og tættere samarbejde på tværs

Dansescenen er yderligere også samarbejdspartner i det nordiske dansefælleskab ICE HOT og de to europæiske dansenetværk EDN (European Dancehouse network) og Aerowaves og sidst, men ikke mindst det internationale netværksbaserede research-projekt for koreografer, CHOREOROAM. Deltagelse i disse netværk giver danske dansekunstnere adgang til vigtige kunstneriske udviklingsmuligheder i høj kvalitet, såvel som nye markeder. De forskellige netværk udgør også en vigtig kanal, som Dansescenen benytter

for at få internationale produktioner af høj kvalitet til København. Målet på sigt er at tiltrække både de dygtigste danske og udenlandske kunstnere, udfordre den almindelige holdning til dans og tiltrække en ny og bredere gruppe af publikum til de fine omgivelser på Carlsberg. Som et led i den overordnede publikumsstrategi arbejder Dansescenen således for at nå bredere ud ikke bare på scenen, men også i nærområdet med aktiviteter og site specific performances.

Flytningen til Dansehallerne har desuden åbnet mulighederne for helt nye samarbejder med de øvrige lejere på Carlsberg-området. Dansescenen har således netop indgået et samarbejde med Fotografisk Center, der ligger i samme bygning, som giver publikum med billet til en danseforestilling gratis adgang til en udstilling i Fotografisk Center. Samtidig samarbejder Dansescenen med Dansens Hus om forskellige projekter såsom fx Dansens Dag, Kulturnatten og aktuelt det kommende IETM-møde, hvor mere end 500 internationale gæster fra scenekunstmiljøet gæster Dansehallerne og København i foråret. Dansescenen er desuden også involveret

i projektet Screen Moves, der stiller skarpt på dans via filmmediet, og viser forskellige danserelaterede film løbende i foyeren.

Ung Dansescene giver vækst og udvikling

Ung Dansescene udgør en selvstændig del af Dansescenen, og der er et tæt samarbejde mellem de to institutioner. Ung Dansescene har fokus på børn og unge og deres lyst til at udtrykke sig gennem dans. Det er Ung Dansescenes mål at tilbyde inspirerende undervisning af høj kvalitet gennem mødet med professionelle kræfter. Det gøres både på skoler, i øvelokaler og på Dansescenens scener med workshops, undervisning, talentudvikling samt forestillinger på Dansescenen. Ung Dansescene har desuden et juniorkompagni, bestående af unge dansetalenter som afvikler forestillinger hvert år på Dansescenen. I vinteren 2011 afviklede Ung Dansescene sammen med Dansescenen CARL Dansefestival; en helt ny dansefestival for, med og af børn og unge, hvor der udover inspirerende danseforestillinger også var dansekonzert og dansefilm, workshops, og åbent for fri dans på Mini Carl samt mulighed for at fange

indtryk og dansetrin på papir i tegnebasen. CARL Dansefestival var således den første af sin slags i Danmark med udelukkende fokus på dans for, med og af børn og unge i Danmark. Målet er at CARL skal være en tilbagevendende begivenhed og derigennem forstærke interessen for den moderne dans blandt den yngre målgruppe.

En sprudlende forårssæson

Forårssæsonen har allerede budt på flere inspirerende og interessant danseoplevelser, som det prisbelønnede japanske gæstespil *Island of No Memories* og forestillinger af koreografkollektivet E.K.K.O, *The Mob* og Dansk Danseteater. Men sæsonen er kun lige sparket i gang, så der er stadig en masse spændende forestillinger og nye projekter at se frem til. Efterårssæsonen tegner også godt med helt nye tiltag på tegnebrættet, som netop vil udfordre og forhåbentlig samle en ny og bredere gruppe i Dansescenens sale og rum. Dansescenen ser frem til at vise de mange forskellige udtryk og indtryk i de smukke omgivelser på Carlsberg med dansegæde og unikke ideer som drivkraft.

Forårssæson 2012 i Dansehallerne

28. jan - 5. feb	People / E.K.K.O
5. - 12. feb.	Maggie is a twat- The Talk Show / The Mob
7. - 8. feb.	Island of no memories / Kaori Ito
22. - 25. feb.	Rhapsody / Dansk Danseteater
10. - 24. marts	Hjertebanken / Tali Rázga
12. - 24. marts	Livingroom / Recoil Performance
30. - 31. marts	Dance Delicious / Dansk Danseteater
14. - 28. april	Blackout! / Mute Comp. Physical Theater
18. - 25. april	Gone Home / Fanclub
5. & 26. maj	News for use/ E.K.K.O
12. - 26. maj	Black Fairytale / Oded Graf & Yossi Berg
1. - 9. juni	Juniorkompagniets sommerforestilling
14. - 23. juni	Still going wrong / DADADANS

Dansescenen ligger i Dansehallerne på den gamle Carlsberg-grund på Vesterbro. Der er forestillinger hele året.

Du kan læse mere på
www.dansehallerne.dk
 og
www.facebook.com/dansescenen

IL LAGO DEI CIGNI

- Balletto di Sofia - PISA, TEATRO VERDI - 17. januar 2012

SVANESØEN, opført af den Bulgarske Nationalballet på tourné i Pisa/Italien, blev den 3. uge i januar scenekunstoplevelse. – En tæt tur på 5 dage måtte byde på teater -synes min vært – og det endda af den mest klassiske slags.

TEATRO VERDI i Pisa ligner til forveksling de fleste provinsbyers: statelig facade, i forhallen lækre pamfletter i grams, stuk og sanselige skulpturer i salen, plydsstole... usw ...Publikum helt genkendeligt med mange ældre, mange kvinder, nogle familier - og muntre hobe af ungdom på rad og række. Fremtoningen også skøn som blue jeans, fikse dynejakker og noget færre dragter og bobbet hår. - Inden forestillingen glimtede publikums små elektroniske skærme på alle rækker og enkelte under balletten, og som i Portugal – ingen fortæring af slik – lidt mummel og puslen omkring på balkonerne, men primært koncentration om scenens udsagn.

Balletto di Sofia: "Il Lago Dei Cigni" Foto: Inger Birkestrøm Juul

Programmet beskriver ..."contrasto cui dà corpo Odette/Odile, per un verso simbolo della purezza angelica, per l'altro il suo alter ego diabolico"... vistas overbevisende i ballettens 4 akter – hvor det yndefulde, sarte svanevæsen – hvis smukke vingearme fik bevægelsen fremkaldt i alle, blev stærkt modsagt af den sorte svanes kontrolleret vilde og dæmoniske forførelse. - Den bærende mandlige danser gav klart udtryk for tiltrækningen til de modsatrettede aspekter og landede kønt på benene, ud og ind mellem et ret stort compagni af fugle i mængder.

Scenografiens bærende udtryk var skiftende store bagscene projektioner af søer med huse og natur af tankevækkende udseende og dimensioner. Lyssiden var dækkende og enkelt tænkt – uden følgespot - og med mange blåtoner, og musikken båndet, med ok højtalerdækning. Kostumesiden klassisk formel, og en vidunderlig nær med rød dragt

og fjantede følehorn der sprang omkring så herligt.

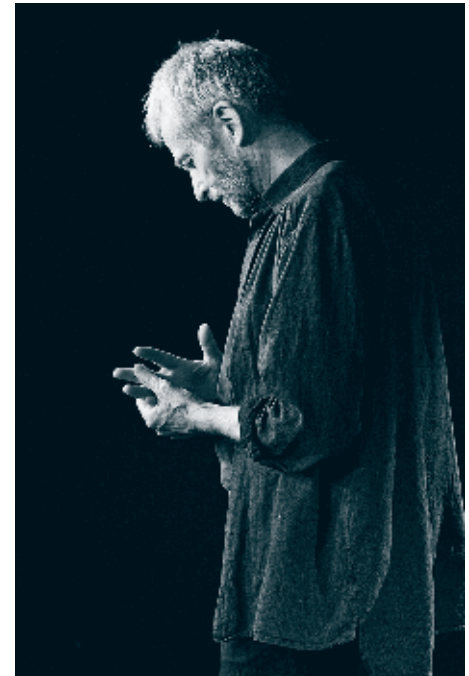
Coreografia: Kalina Bogoeva, da Lev Ivanov, Marius Petipa con Marta Petkova e Nikola Hadjitanev. Musica: Pyotr Ilyich Tchaikovsky. Scenografie: Boris Stoinov, costumi: Tsvetanka Stoinova. Balletto de Sofia, diretto da Mariana Zaharieva.

Set af: Inger Birkestrøm Juul/FDS, inviteret af: Eugenia Occhiuto, Computer Science, Pisa Universitet, Italia.

Fredag 13. januar 2012 var der Københavnerpremiere på TEATRETs "Fars dreng" på Sorte Hest. Foreningen af Danske Sceneinstruktører benyttede lejligheden til at uddele foreningens Hæderspris for 2011 til Hans Rønne. Lidt for sent kunne man mene, men Legatudvalget havde vurderet at det var bedre at vente to uger og så overrække prisen ved den helt rigtige lejlighed hvor kollegaer og venner var forsamlet for at se eller gense Hans seneste værk.

I det følgende kan I læse dels motiveringen for Hædersprisen og dels har Hans gravet i sine arkiver for at finde nogle velvalgte fotos. Samtidig har Hans hjulpet redaktionen med at stille de rigtige spørgsmål, så der også er mulighed for at læse lidt om Hans Rønne & TEATRETs baggrund.

Foreningen af Danske Sceneinstruktørers legatudvalg består (i hvert fald frem til Generalforsamlingen 18. marts) af Solveig Weinkouff, Jan Hertz og Petra Berg Holbæk.

*Hans Rønne i "FARS DRENG", 2010,
Tekst: John Dowie,
Konsulenter: Stine Schröder Jensen og Claus Mandøe,
Scenograf Gitte Baastrup
(foto Rasmus Rønne)*

KÆRE PUBLIKUM, KÆRE HANS

Jeg har brug for jeres hjælp og et øjeblik af jeres tid for at hylde teatermennesket Hans Rønne, som i aften skal modtage Foreningen af danske Sceneinstruktørers hæderspris 2011.

Foreningen af danske sceneinstruktører giver i år sin hæderspris til en sceneinstruktør og eller et teater som gennem sine produktioner i særlig grad har udviklet og udvist kærlighed i forhold til folkelighed i teaterkunsten.

Teaterproduktioner med et folkeligt udtryk bygger bro mellem sal og scene, hvor alle parter er ligeværdige.

I legatudvalgets forståelse af folkelighed ligger evnen til at kommunikere med et vidtfor-grenet publikum og møde dem fordomsfrit og i øjenhøjde.

Hans du har siden 1984 sammen med din hustru haft din egen virksomhed med det

enkle og ligefremme navn "Teatret". Derfra udgik der de første år i form af dine solo-forestillinger, en hel særlig ordløs genre, som fik landets øjne op for det du kunne, og snart åbnede også udlandets døre sig for denne forunderlige mand og hans fysiske finurligheder.

"Teatret" havde som udgangspunkt at ville underholde alle aldre, og selvom I nok i starten spillede mere for børn og unge, så var vi voksne altid at finde blandt dit publikum. Men i 1996 skete der noget, som gav genlyd i teaterverdenen i hele Danmark.

Du bevægede sig fra at lave forestillinger for børn og voksne over i en ny epoke, hvor dine forestillinger i højere grad henvendte sig til et voksent publikum. Og der kom ord på nogen gange.

Teatret indledte et samarbejde med Svalegangen i Århus, og der skabte du som instruktør og forfatter Napoleonskrigen, en fortælling som tager udgangspunkt i dine egne himmerlandske rødder.

For os som fik muligheden for at opleve Napoleonskrigen på Svalegangen blev det en af de aftener, som jeg vil huske alle dage. Det var en stor historie om en egn og dens små mennesker, og der blev grædt på tilskuerrækkene – lige indtil du gjorde din entre som en afsluttende kommentar begyndte at støvsuge scenen.

For at give et indblik i, hvordan du som instruktør når frem til at skildre de her ofte ganske almindelige mennesker på scenen, vil jeg videregive en beskrivelse fra en kollega. Skuespiller Uffe Kristensen skriver: "De processer hvor teksten, rollen, instruktøren,

kollegerne og timingen, for at spille netop DEN FORESTILLING går op i en højere enhed, da er det at være skuespiller et guddommeligt fedt job. Men hvor er der langt imellem at det sker. En af de forestillinger jeg har medvirket i, som havde de her elementer, var, da jeg for snart mange år siden medvirkede i Hans Rønnes "Napoleonskrigen". Hans formåede, at få hver enkelt skuespiller til at føle, at man selv opfandt sin rolle og ejerskabet og forsvaret for den enkelte figur fik derfor stor ærlighed. Jeg tror, at den frihed og det medansvar du giver skuespillerne forplanter sig ned til os i salen. Du søger sammen med dit hold at udforske lige netop det univers som skal forløses.

Napoleonskrigen blev indledningen på et årelangt samarbejde med Svalegangen og i dette efterår kunne vi opleve KUN STEN eller KUNSTEN, hvor du og Folmer Kristensen søgte

tilbage til de fysiske nonverbale rødder og skabe en forestilling om det at sige farvel til livet og til en god ven. KUN STEN gjorde min egen dødsangt mindre påtrængende.

Nu vil I kære publikummer måske spørge, om forestillinger som Napoleonskrigen og KUN STEN er folkelige? Det er de ikke i den almindelige forståelse af folkelighed, men de er som et spejl der holdes op, og vi ser os selv og fragmenter af vores liv.

Jeg kunne også nævne alle de andre forestillinger og priser.....nej det blir for langt. Men når du får hædersprisen i aften, er det fordi du gennem alle dine år som skuespiller, instruktør og forfatter har haft en evne til at kommunikere med mennesker af alle slags. Vi sidder demede i mørket og føler os set og forstået. Du taler til os på en ligefrem og legende måde. Vi genkender os selv og kan

nikke anerkendende til vores medmennesker efter en tur i din teater mølle og tusind tusind tak for det.

Hans du blir ikke forgyldt, men der følger en stor portion taknemmelighed fra os i sceneinstruktørforbundet med hver eneste krone, du får. Du har med din lidenskab for scenekunsten skabt, tolket, iscenesat og spillet forestillinger, der vinder den dybeste respekt. Dit teater er vanskeligt at fange i nogen "isme", men det tilhører folket for det kræver ingen forkundskaber at bevæge sig ind i de universer, du skaber. Du er ydmyg, hårdt arbejdende og generøs. Du fortjener den hæderspris.

FIRE SPØRGSMÅL OG FORSØG PÅ SVAR

Hvad satte dig i gang med at spille teater?

Ja, hvad var det mon?

Jeg tænker nogen gange på, om de veje vi vælger livet igennem, skal tilskrives tilfældigheder, eller om der ligger en forudbestemmelse gemt et eller andet sted?

Tilsyneladende var der intet i min opvækst i et landsbymiljø i Vesthimmerland, der indikerede, at jeg skulle komme til at beskæftige mig med teater i det meste af mit voksne liv. Og så alligevel. For da jeg i en alder af 25 år blev introduceret for metieren gennem en militærnægterudstationering på et børneteater, var det som at få en gave, jeg ikke vidste, at jeg ønskede mig.

Det viste sig nemlig, at mine lidt nørdede anlæg for gymnastik, musik og billedmageri var i høj kurs i det miljø. At de færdigheder, som jeg havde med i min bagage, var en del af det værktøj, som skuespillerne baksede med at tilegne sig gennem hård træning.

Jeg blev en del af teaterkollektivet, og snart begyndte jeg at tro på, at også jeg kunne fortælle historier ved hjælp af kropens sprog, men endnu vigtigere, at jeg ikke behøvede at undskylde min egen tvivlrådighed, men at det snarere var det, der var min opgave. For en vægelsindet person som mig, var det en åbenbaring, at havne i en branche, hvor et godt formuleret spørgsmål var mere værd end et forkromet svar.

Gennem learning-by-doing blev jeg "teaterarbejder" i slipstrømmen af den politiske bevidste børne- og ungdomsteaterbevægelse, der havde vundet fodfæste op gennem 70erne, og som så småt var begyndt at skifte de politiske paroler ud med mere kunstneriske ambitioner.

Du har ingen formel teateruddannelse. Har du oplevet det som en fordel eller en ulempe? Begge dele faktisk.

Det faldt mig aldrig ind, at søge optagelse på en teaterskole. Og set i bakspejlet er det nok også tvivlsomt, om jeg i så fald var kommet gennem nåleøjet.

Da jeg i sin tid kom sidelæns ind i teaterbranchen, var der vandtætte skodder mellem de etablerede teatre og gruppeteatrene. Det var som to lukkede cirkler, og jeg havde mødt den uautoriserede og var blevet inviteret indenfor der. Enkelte uddannede skuespillere valgte helt bevidst at arbejde i gruppeteatret, men de kunde tælles på en hånd.

Min "teateruddannelse" bestod dels i at spille hundredvis af forestillinger rundt på landets skoler og institutioner, og dels i at lære at tackle alle de praktiske udfordringer, der skulle overvindes for overhovedet at få en forestilling i spil. Man kan sige, at i min teaterskoling handlede det ikke kun om skuespillerfaget, men i nok så høj grad om at blive uddannet som "iværksætter".

*Stine Schröder Jensen og Hans Rønne i AUGUST 2007,
Instruktion: Lars Knutzon, Scenograf: Gitte Baastrup (foto Rasmus Rønne)*

Ind imellem kunne jeg da godt misunde den lille udvalgte flok, der i hele fire år modtog intensiv undervisning i alle teaterfagets facetter.

Men da jeg opdagede, hvordan nogle af de færdiguddannede efterfølgende stod udenfor virkelighedens teaterjungle med alle deres talenter og forgæves ventede på, at en teaterdirektør skulle ringe op og tilbyde dem arbejde, så var jeg alligevel godt tilfreds med, at jeg i min praktisk orienterede "teaterskole" havde lært at forfølge mine egne drømme.

Du er både skuespiller, instruktør og dramatiker. Hvordan lader det sig gøre?

For det første er det ikke etiketter, som jeg selv går og skiltes med. Tværtimod skulle der gå mange år, før jeg overhovedet vovede at tage ordet skuespiller i min mund, eftersom jeg ikke kunne henvise til noget eksamens-

bevis. Når jeg nu ind imellem ser eller hører andre titulere mig som instruktør, dramatiker og skuespiller, synes jeg da også, at det lugter slemt af selvovervurdering. I gængs forstand er jeg jo ingen af delene.

Men, for mig var det at lave teater i de første mange år jo altså en slags totalentreprise. Vi lavede alting selv, fordi der ikke var andre til det. Det handlede ganske enkelt om at gøre en dyd af nødvendigheden. Når arrangørerne så efterspurgte en kreditliste, kom mit navn til at stå ud for de omtalte poster. På den måde kom jeg i besiddelse af alle tre kasketter. Jeg kunne med ligeså stor rimelighed - eller urimelighed - føje titler som bogholder, regissør, teaterteknikker, scenograf, rekvisitør, chauffør på mit visitkort. Og det kunne vi alle. At jeg begyndte at instruere for andre teatre, peger også tilbage på "de glade kollektiv-

dage", i 80'erne. Folk blev ikke på samme måde som i dag sendt i aktivering, så snart de var arbejdsløse. Faktisk kunne man ret risikofrit dyrke f.eks. sine teaterinteresser samtidig med, at man formelt stod til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er muligvis en romantisk erindringsforskydning, men jeg husker næsten dagpengesystemet som en slags indirekte kulturstøtte. I børne- og ungdomsteatret var der dengang dårligt råd til lønninger under en opsætningsperiode, men til gengæld var der en slags naturalie-økonomi grupperne imellem. Hvis du hjælper os, så hjælper vi jer...

Er der nogle visioner eller nogle bestemte temaer, som du forfølger i dit teaterarbejde?

Da Gitte og jeg startede vores egen lille butik "TEATRET" i 1984, nedskrev vi følgende ambitiøse målsætning: at skabe

Hans Rønne i "Den komiske tragedie" 1995,
Manus: Yves Hunstad og Eve Bonfanti.
Instruktion: Catherine Poher, Scenograf: Gitte Baastrup
(foto: Jan Ruzs)

teaterforestillinger med eksistentielt indhold og samtidig søge et rummeligt nonverbalt fælles teatersprog. En universel kommunikationsform hvor man kan mødes uanset alder, intellekt og nationalitet...

Selv om det er en noget svulstig formulering, og selv om vi nu om dage ofte gør brug af det talte sprog i vores forestillinger, så er det i princippet stadig den samme vision, der ligger til grund for arbejdet.

Hvis jeg skal nævne et tema eller et grundmotiv, som i særlig grad optager mig, så må det vel være: Det store i det små!

Ønsket om at forstå og anskueliggøre det største i det mindste, er nemlig ikke kun forbeholdt videnskabsfolk eller koret af religiøse stemmer. I hvert fald har det også altid haft godt tag i mig, og det er ikke blevet mindre med årene.

*Hans Rønne i PRØVEBILLEDER, Svalegangen 2004,
Instruktion: Thomas Bendixen, Scenograf: Gitte Bacstrup (foto Steffen Ilfeldt)*

Jeg tror måske, det har at gøre med længslen efter at være ordentligt tilstede i verden. At være omsluttet af det NU, der har det totale tilstedevær som sin forudsætning, og som dybest set rummer hele min kunstneriske ambition.

For mange af os har nuet og tilstedeværet jo en næsten eksotisk dragende kraft, som vi gerne rejser om på den anden side af jorden - eller langt ind i os selv - for at finde. Det paradoksale er, at vi i vores bestræbelser på at nå derhen ofte kommer endnu længere væk.

F.eks. havde jeg samtidig med forberedelserne til vores seneste forestilling den glæde at være alene med mit få måneder gamle barnebarn for første gang. Pludselig var det der, nuet. Det magiske øjeblik, hvor tiden står stille. Og så var det væk. Ligeså umuligt det var for mig at fastholde eller genfinde

momentet, ligeså åbenbart var det, at barnet befandt sig der permanent. Helt og fuldt til stede. Hjælpeløs og fordomsfri betragtede han sig selv og omgivelserne, uden forbehold, uden at være fanget i nogen maske. Overladt til min nåde og barmhjertighed. Uden frygt. Uden forstillelse. Påvirkelig, modtagelig og i sine sansers og følelsers vold.

På den måde bliver det lille hjælpeløse menneske eksponent for mit håb. For selv om jeg efterhånden føler mig erfaringsramt og ude af trit med tiden, så prikker hans nærvær til min drøm om at kunne være til stede i verden.

Jeg tror på, at der findes ét - og kun ét - øjeblik! Det er der til gengæld altid og hele tiden. Kun få gange er det lykkedes mig at nå i nærheden af det. Det mærkelige er, at det sker, når jeg mindst venter det. Sjældent når jeg bevidst opsøger det.

Yderst sjældent..., og kun i ganske korte glimt. Men nok til at plante en længsel!

SEEATRE.COM

I løbet af 2011 har Foreningen af Danske Sceneinstruktører forhandlet om en fælles-aftale vedrørende kommerciel udnyttelse af teaterforestillinger on-demand. I december indgik FDS sammen med Danske Dramatikere, Sammenslutningen af Danske Scenografer, KODA, Teaterforlaget Nordiska ApS, Dansk Skuespillerforbund, Dansk Kapelmesterforening, Dansk Musiker Forbund og Danske Teatres Fællesorganisation en rammeaftale med Nordisk Netteater Seeatre.com A/S. Ifølge aftalen overdrages retten til at optage forestillinger og efterfølgende udnytte produktionerne on-demand på Seeatre.com's hjemmeside mod betaling. Retten til udnyttelsen af de enkelte produktioner forudsætter, at alle rettighedshaverne og teatret accepterer, at den enkelte forestilling kan udnyttes indenfor de rammer der er fastlagt i aftalen. Som instruktør

skal du derfor i hvert tilfælde acceptere vilkårene konkret for udnyttelse af din forestilling. Rammeaftalens formål er at lette clearingen af rettighederne til optagelserne for de enkelte forestillinger, samt betalingen herfor. Til Rammeaftalen er der indgået en fordelingsaftale for betalingen af udnyttelsen af rettighederne mellem de involverede aftaleparter, således at fordelingen i hvert tilfælde ligger fast. Dette skal medvirke til at flere forestillinger hurtigere kan komme ud på hjemmesiden og forhåbentligt få et længere liv end den opførselsperiode der er på teatret. Hvis der er spørgsmål til selve aftalen, er du velkommen til at kontakte FDS for yderligere information.

ADRESSE ÆNDRINGER

Kim Dambæk

NORDLYS

Størtingevej 30

4733 Tappernøje

DENMARK

email: kim@kimdambæk.dk

<http://www.kimdambæk.dk>

mobile: +45 23608492

RUNDE DAGE

Nicolei Faber
30 år 31.3

Leiv Arne Kjølmoen
30 år 15.4

Thomas Trier
50 år 30.5

Per Pallesen
70 år 30.4

Wladimir Herman
75 år 13.6

Ulla Ryum
75 år 4.5

NYE MEDLEMMER

Rhea Leman

Thorvaldsensvej 6
1871 Frederiksberg
Tlf. 2057 78 97
Mail: r15@mac.com

Therese Willstedt

Jagtvej 33 2.th.
2200 København N
Tlf. 29 71 85 50
Mail: theresewillstedt@gmail.com

Vicky Leander

Strandboulevarden 79 5.th.
2100 København Ø
Tlf. 31 42 24 16
Mail: vleander@me.dk

B O G U D G I V E L S E

”DIBBUK, mellem to verdener”.

*Oversat fra jiddisch (jødisk) og forsynet med materialer og efterskrift af Wladimir Herman.
Forlaget Multivers, i serien Klassikere, december 2011.*

Den jødisk-russiske forfatter An-Ski (Shloyme Zeinwel Rappoport, 1863-1920) har skrevet den dramatiske legende ”DIBBUK - mellem to verdener” i 1914-15. Stykket blev oversat til de fleste kultursprog i verden. Dog ikke til dansk. ”Dibbuk - mellem to verdener” foreligger nu i sin helhed i bogform oversat til dansk fra jiddisch af Wladimir Herman. Stykket er en verdens teaterklassiker, som har også et selvstændigt liv uden for teateret. Handlingen foregår midt i det XIX årh., i en østeuropæisk jødisk shtetl (landsby, hvor flertallet var jøder) blandt medlemmer af den jødiske religiøse bevægelse Chassidim. Shtetl hører nu til historien. Sproget jiddisch også, i hvert fald delvis. Chassidim eksisterer stadigvæk, primært i Israel og USA.

Nogle kalder stykket for mystisk, kabballistisk... Det kan man diskutere og strides om. Oversætteren betragter Dibbuk som en

legende om kærlighed mellem to mennesker, et stykke om besættelsen af en andens sjæl med årsag i og på baggrund af en begået uretfærdighed imod to unge elskende, Leah og Chonen. Uretfærdigheden har tydeligt en social karakter. Resten kan man læse som magi, mystik, overtro, men man kan også vælge at læse det som et drama, en slags psykologisk gyser med flere realistiske end metafysiske aspekter.

An-Ski overrakte lige før Første Verdenskrig et udkast af stykket på russisk til den legendariske teatermand Konstantin Stanislavski for at høre hans mening. Efter at Stanislavski havde ytret sin spontane begejstring, gav han forfatteren nogle væsentlige dramaturgiske råd og ideer, bl.a. om at skrive stykket på ny, og så på... jiddisch! Og da An-Skis modersmål egentlig var jiddisch, så gjorde han det uden tøven og uden besvær. Men da

den forhåbningsfulde An-Ski præsenterede stykket for nogle teaterautoriteter, bl.a. den fremragende teatermand Abraham Morewski og hans Vilna Trup, blev han køligt modtaget. Det kunne An-Ski ikke bære, og hans i forvejen dårlige helbred forværredes hastigt. Han døde i november 1920. Tynget af dårlig samvittighed lovede gruppens ledere og skuespillere ved hans grav at sætte stykket op, hvis ikke af andre årsager så bare til ære for hans minde og det skulle ske, ifølge jødisk skik, præcis en måned efter begravelsen! Efter et vanvittigt og intensivt prøveforløb blev stykket præsenteret af Vilna Trup og havde urpremieren d. 9. december 1920 i Warszawa, med David Herman som instruktør og A. Morewski i en af hovedrollerne. Og så skete det, som ingen forventede, men som sker af og til på teatret: stykket blev til en både kunstnerisk og publikumsmæssig succes af sådanne dimensioner, som den succesvante

gruppe aldrig havde oplevet før. Og den i forvejen meget skeptiske, men fremragende skuespiller, Abraham Morewski, fik sit livs overraskelse og sin største skuespillersucces i rollen som Rabbi Esriel fra Miropol... Det var måske, hvis vi følger stykkets magiske spor, An-Skis hævn og tak fra hinsides! Stykket blev i 1920 oversat til hebraisk af Chaim N. Bialik (nu betragtet som Israels nationale digter). Ud fra den hebraiske version lavede i 1922 teatergeniet Evgenii Vakhtangov en opsætning på Habima. Habima var på dette tidspunkt en del af Vakhtangovs "Studio", en selvstændig scene ved Stanislavski's MCHAT. For instruktionen stod selvste Vakhtangov og scenografien tegnede den berømte avantgardekunstner Nathan Altman. Denne forestilling blev til en historisk teaterbegivenhed på verdensplan. Der var forskellige årsager til iscenesættelsens verdenssucces. Den perfekte, kunstneriske præcision, en nyskabende

instruktion, en konstruktivistisk og visionær scenografi, alt dette var afgørende for en teateroplevelse, som man ikke havde forestillet sig mulig: et religiøst, mystisk tema bragte rundt omkring i verden et overvejende sekulært publikum i en tilstand af næsten religiøs ekstase! Det var magisk realisme af højeste karat, langt tidligere end man begyndte at bruge begrebet i den moderne litteratur.

Allerede efter 6 år, i 1928, kunne Habima fejre jubilæum med 600 forestillinger. Denne gang i Tel Aviv, hvor teatret blev i 1958 til Israels Nationalteater.

Den anden del af bogen, under titlen Jiddisch, jiddischkeit, eller på sporet af en svunden tid er en omfattende essay/artikel om de sproglige, historiske, litteraturhistoriske, kulturelle og religiøse (og kulinariske!) aspekter

af jiddischkeit (jødedommen) med direkte relation til stykket.

Bogen er forsynet med noter og andre relevante materialer, bl. a. billeder, som er delvis ukendt i Danmark.

*Mere info om bogen/kontakt:
Wladimir Herman, wladimir@webspeed.dk,
tlf. 35262917, mobil 53343152*

H A N D L I N G S P L A N

Statens Kunstråd præsenterer i sin handlingsplan, hvordan det vil fremme udviklingen af kunsten i Danmark og dansk kunst i udlandet.

Planen indeholder en række tiltag og initiativer, som rådet og udvalgene vil videreføre eller iværksætte i deres fireårige beskikkelsesperiode.

Frem til 2015 vil Statens Kunstråd blandt andet:

- Støtte kunstneriske eksperimenter – ikke mindst de eksperimenter, der foregår i samspillet mellem kunstarterne
- Sikre mangfoldighed – blandt andet ved at bidrage til, at kunstnere kan udvikle deres praksis, uanset social eller kulturel baggrund

- Styrke den digitale formidling af kunst – blandt andet ved at støtte eksperimenter med nye formidlingsformer på nettet.
- Arbejde for at fremme produktion og formidling af kunst i hele landet
- Fastholde et skarpt fokus på børn og unge og deres møde med kunst og kunstneriske værktøjer
- Fremme netværksdannelser – ved at understøtte samarbejder mellem kunstnere, kunstformidlere og kunstinstitutioner
- Understøtte projekter, der udvikler kunstmiljøernes internationale netværk

Statens Kunstråd omfatter såvel selve rådet som dets udvalg for henholdsvis billedkunst, international billedkunst, litteratur, musik og

scenekunst. Til trods for kunstarternes forskellighed skal rådet via indsatsområderne og en enig holdning til kunststøtte søge at skabe en sammenhængende handlingsplan.

Handlingsplanen godkendes af kulturministeren.

Statens Kunstråd og dets fagudvalg udskiftes hvert fjerde år. Det siddende råd tiltrådte 1. april 2011.

Forsikring med sund fornuft...

...når det gælder dit kæreste øje

Er du sceneinstruktør, kan du fordel forsikre din familie, indbo, bil, rejser og meget mere i RUNA.

Kontakt os og hør om mulighederne på telefon 3332 2200.

Eller læs mere på www.runa.dk

KVIK-PULJEN

Husk at det fortsat er muligt at modtage op til kr. 1.000,- fra Kvik-puljen til uddannelsesformål.

Kontakt sekretariatet på steen@stagedirectors.dk

Odense Teater: "Enron"
Instruktion: Morten Hovman. Foto: Odense Teater

På baggrund af den politiske aftale om især Københavns Teaters fremtid (se Søndag Aften arkiv), sendte kulturministeriet et udkast til ændringer i teaterloven i høring i efteråret. Høringssvarene bakker generelt op om de konkrete forslag, men de mange høringsberettigede bruger samtidig anledningen til at fremsætte en lang række andre ændringsforslag.

De mange års savn efter en ny, samlet teaterlov, bliver således markeret - siden 1999, da den forrige radikale kulturminister gjorde forsøget på at skabe en samlet lovreform, har der været adskillige tilløb til samlet lovdebat.

Der er enkelte indsigelser imod, at lovforslaget indeholder en række andre ændringer end de, der fremgik af den brede politiske aftale i juni 2011. Til ministerens forsvar skal siges, at proceduren er helt efter bogen: et

politisk flertal enes om lovændringer, herefter skal ministeriet udarbejde lovforslag og kan selvfølgelig bruge anledningen til at rydde op eller komme med andre forslag. Disse forslag skal blot ikke være i modstrid med det politiske flertal. Herefter sendes forslaget til høring, og høringssvarene indgår i den politiske debat. Og de forslag, som ministeren har fremsat uden på forhånd bred politisk dækning, indgår i en almindelig politisk debat. Man kan således glæde sig over, at der foreligger lovforslag, som ikke på forhånd er politisk afstemt. Herved er det åbenlyst, at diskussionen er åben.

Usynlige teatre

I lovforslaget fjerner man en række navngivne teatre, som hidtil har været nævnt i selve loven, eksempelvis landsdelsscenerne og folketeatret.dk. Det kan rationelt set virke logisk, idet fx navneskifte af folketeatret.dk

tidligere har givet anledning til lovændring. Både de fjernede teatre og en række af deres samarbejdspartnere føler anledning til at beklage dette. Man føler dels at teatrenes fremtid er mindre sikre (uagtet at fx Peter Schaufuss Balletten sagtens kunne fjernes fra finansloven, selv om institutionen stod i loven), dels føler man, at man bliver "usynlige" (ironisk sindede sjæle kunne være fristede at spørge, hvorfor teatre ønsker synlighed i en lov, er det ikke synlighed overfor publikum, der er vigtig?).

Tilsvarende markering af usynlighed kommer også fra nogle af de yngre kræfter, som fx foreslår, at en kommende åben scene i København skal nævnes i teaterloven, ligesom man mener, at "den professionelle ikke-institutionelle scenekunst bliver usynlig".

Det Kongelige Teater: "Sonetter"
Instruktion: Elisa Kragerup foto: Miklos Szabo

Sætter man alder på de to typer indsigelser, handler det dels om ældre institutioner, som gerne vil bevare en privilegeret status, og dels yngre aktører, som gerne vil have, at deres teatersyn opnår en privilegeret status.

Dette er for så vidt en fin illustration, af det dilemma lovgiverne står i: På den ene side ønsker mange en teaterlov, som er så fleksibel og rummelig som mulig, hvor institutioner ikke defineres for fast, og hvor der kan samarbejdes og udvikles på kryds og tværs. På den anden side er der ønsker om, at en række helt konkrete institutioner og aktiviteter skal nævnes i loven. Den politiske kunst kommer så til at bestå i at finde en model, som imødegår to diametralt modsatte synspunkter.

Rammer eller begrænsninger?

Et af lovforslagets elementer er, at der åbnes for samarbejde mellem store og små teatre,

ved at Statens Kunstråd kan yde støtte til samarbejdsprojekter. Dette bekymrer i nogle høringssvar, idet man frygter, at Statens Kunstråds scenekunstudvalg derved vil komme til at flytte penge fra små til store teatre. Det kritiske og kunstnerisk baserede modspørgsmål er naturligvis: hvis scenekunstudvalget foretrækker projekter med base i større teatre, er det så fordi, de større teatre har mere og bedre at byde på?

Den nuværende begrænsning i scenekunstudvalgets muligheder kommer derved - gennem høringssvarene - til at se ud som om de nuværende modtagere har været i et beskyttet reservat.

Blandt øvrige forslag fra høringsberettigede organisationer finder man:

- loven skal forpligte til fokusering på dansk dramatik
- loven skal nævne nycirkus

- loven skal forpligte egnsteatre og små storbyteatre til bestemt organisatorisk standard
- loven skal sikre et statsensemble for børne- og ungdomsteater
- loven skal sikre kommunale teater- og dramaskoler
- loven skal indeholde en særlig udviklingspulje
- loven skal nævne scenekunstportalen

Det afgørende spørgsmål for teaterbranchen er, om man tror, den fremtidige udvikling af teaterkunsten sikres gennem detaljeret lovgivning eller ved etablering af de overordnede institutionelle rammer, der ud fra en samlet politisk målsætning iværksætter de ønskede initiativer ud fra konkret markedskendskab? Så længe teaterbranchen fokuserer på synlighed af konkret virksomhed gennem lovgivning, vil det politiske niveau

næppe være klar til en ny, gennemgribende lovgivning.

Sammenligner man fx teaterloven med filmloven, er det tydeligt, at filmloven opererer ud fra målsætninger, ikke ud fra enkeltstager. Filmloven kan ses som en tillids erklæring til Det Danske Filminstitut. Teaterloven kan ses som en mistillids erklæring blandt mange aktører.

Farvel til egnsteaterkonsulenterne

Et af elementerne i den politiske teateraftale er, at ordningen med egnsteaterkonsulenterne nedlægges. Ordningen blev etableret i 2008 efter en del diskussioner om, hvordan staten kan sikre højelse af kvaliteten på egnsteatrene. Ganske mange høringssvar beklager dels nedlæggelsen af konsulentordningen, dels at staten derved også mister indflydelse på egnsteatrene.

Det er her helt tydeligt, at der er en mangel på afstemning af forventninger. Det eneste argument for nedlæggelsen af konsulentordningen er, at det er besluttet ved den politiske aftale juni 2011, og at denne beslutning udtrykker fuld tillid til kommunernes evne til at vurdere området. De mange hørings-svar tyder på, at teaterbranchen som helhed slet ikke har samme tillid til de kommunale beslutninger, som politikere.

Man har altså haft nogle evalueringskonsulenter, men ikke evalueret deres virke. Det giver stor usikkerhed om hvilke mål, der skal være med egnsteaterordningen, når der ikke er nogen analyse af, hvordan den virker, og næsten hele branchen åbenlyst savner et statsligt greb om egnsteatrene.

Et lovforslag om ændring af teaterloven ventes fremsat tidligt i 2012.

*Odense Teater: "Enron"
Instruktion: Morten Hovman. Foto: Odense Teater*

Kære medlemmer i Foreningen af Danske Sceneinstruktører

Der indkaldes hermed til

DEN ORDINÆRE GENERALFORSAMLING 2012

Søndag 18. marts kl. 15 – 17

Generalforsamlingen afholdes Nørre Voldgade 12, 3 .sal

Dagsorden:

1. Godkendelse af dagsorden
2. Gennemgang af det af bestyrelsen godkendte revisorpåtegnede regnskab
3. Bestyrelsens beretning
4. Forslag fra bestyrelsen
5. Indkomne forslag
6. Budget for 2012
7. Valg af Legatudvalg
8. Valg af kritisk revisor
9. Valg til bestyrelsen
10. Eventuelt

Bilag til generalforsamlingen udsendes medio marts til foreningens medlemmer.

Eventuelle forslag til Generalforsamlingen skal være sekretariatet i hænde senest tirsdag 6. marts.

Af praktiske årsager vil vi bede jer om en tilmelding, senest tirsdag 6. marts.

Bemærk at bestyrelsen har besluttet at refundere transportudgifter for personer bosat uden for hovedstadsområdet.

Refusion vil svare til DSB standard.

